

Török Gábor elemez - Szóba jöhetnek

2013 február 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A látszat csal: az LMP szakadásával közel egy évvel a 2014-es parlamenti választás előtt nem zavarosabb, hanem valamivel tisztább lett a kép. Sok mindent nem tudunk még, de az azért körvonalazódik, hogy kik és milyen kínálattal kerülhetnek fel majd a szavazólapokra.

A jobboldalon teljesen egyértelmű, hogy két releváns szereplő jöhet csak szóba: a kormányzó Fidesz-KDNP és az ellenzéki Jobbik. Bár időről-időre felmerül egy mérhető támogatottságú mérsékelt konzervatív párt létrehozásának ötlete, vagy talán inkább csak vágya, ennek realitása ma szinte nulla. A Fidesz a 2010-es parlamenti választás óta akkori támogatóinak a felét elvesztette ugyan, és jelenleg a teljes népesség 20-25 százaléka szavazna rá, de még mindig a legnagyobb szavazótáborral rendelkező párt, ráadásul az utóbbi hónapok felmérései azt mutatják, hogy a korábbi erózió megállt, sőt, enyhén emelkedett a támogatottság. A Jobbik helyzete más: ugyan a felmérésekben ott tartanak nagyjából, ahol 2010-ben álltak, azaz a teljes népesség közel 6-9 százalékán, az utóbbi időszak mégis egyértelműen válságokkal terhelt volt a párt életében. Parlamenti bejutásuk mindezzel együtt sem látszik kérdésesnek, a váltópárti ambícióikról azonban, úgy tűnik, egyelőre le kell mondaniuk.

2012/06	21	17	18	23		2012/06	15	15	14	14
2012/07	23	16	18	23		2012/07	15	14	12	13
2012/08	na	17	na	24		2012/08	na	14	na	14
2012/09	23	19	15	23		2012/09	14	15	11	12
2012/10	22	20	18	21		2012/10	17/10	16	15	13
2012/11	26	19	19	22		2012/11	18/14	16	14	12
2012/12	na	19	19	na		2012/12	na	16	12	na
Fidesz	Medián	Ipsos	Tárki	Szvégh		MSZP	Medián	Ipsos	Tárki	Szvégh
2013/01	27	19	20	21		2013/01	16	16	14	13

A baloldali állapota ma még sokkal bonyolultabb, de a folyamatok – a látszat ellenére – itt is az egyszerűsödés irányába mutatnak. Egy kérdés például már nagyjából eldőlt: bár 2010-ben látszott esély arra, hogy ne így legyen, ma már kimondható, hogy az MSZP maradt a legerősebb szereplő. A szocialisták annak ellenére növekednek, hogy ússzal egy meglehetősen veszélyesnek látszó riválist kaptak, az Együtt 2014-et. A Bajnai-projekt azonban pár hónap alatt sokat veszített frissességéből, erejéből, a legújabb felmérések már csupán egy LMP-nagyságú pártnak mutatják az alakulatot. Ma úgy látszik tehát, hogy – bár sok még a nyitott kérdés - a baloldali elválasztás lényegében eldőlt. Az LMP szakadása ebben a folyamatban az utolsó állomás: ha a kilépők – ahogy valószínű – valamilyen formában csatlakoznak az Együthöz, azzal elnyerheti végső formáját a lényegében kétszereplős baloldali térfél. Bár akadnak még egyéb versenyzők – DK, MSZDP, létező vagy tervezett pártok (Fodor, Kuncze vagy Bokros vezetésével) -, releváns támogatottságot mindössze két alakulat mutathat fel: a teljes népességben 14-16 százalékon álló MSZP és a mára 3-6 százalékra esett Együtt. Innentől a lényegi kérdés csak az lehet, hogy kik ketten akarnak-e és meg tudnak-e állapodni – a többi szereplő döntése ehhez képest másodlagos, 2014-ben legfeljebb társutasok lehetnek. Ha Bajnai és Mesterházy szeretnék, hogy a többségi irányba mozdult választási rendszerben győzelmi esélyük legyen, nem nagyon kerülhetik el a megállapodást. Lehetnek ugyan más megfontolásaik, céljaik, de nem hiszem, hogy az alkufolyamat végén, amikor már minden arról szól majd, hogy a mostani kormány menjen vagy maradjon, bármelyik szereplőnek lenne bátorsága magára venni annak ódiumát, hogy miatta nem sikerült legyőzni Orbán Viktor.

Számomra meglepetés, hogy az LMP egyik – többségbe került - felének sikerült elérnie a párt kimaradását a baloldali egységben. Lehet, hogy ezzel a döntéssel a 2014 utáni parlamenti jelenléttől is búcsút vehetnek, de az nagy valószínűséggel most már előre jelezhető, hogy Schiffer András pártja a két oldal közötti térben próbál meg szavazatokat gyűjteni. Bizonyos értelemben persze a Jobbik is a két nagy párt tagadására épít, ráadásul radikalizmusukkal, populizmusukkal kik sem csupán hagyományos jobboldali szavazókat szólíthatnak meg. Az LMP ugyanerre készülhet, csak értelemszerűen más irányból, más témákkal, más hangnemben. Érdekes kísérlet lesz, mert attól függetlenül, hogy a szövetségi politikában mást gondolnak, mint a pártból most távozó, tartalmi értelemben ugyanúgy inkább baloldaliak, mint az Együtt irányába mozduló frakciótársaik.

Miután azonban a magyar politika legfontosabb barát-ellenség felismer? és egyben helykijelöl? kérdése a Fideszhez és az MSZP-hez való viszony, az önállóan indulni szándékozó LMP valóban önálló szerepl? lehet – ha lesz hozzá elég ereje, támogatottsága.

Az eddigi hasonló centrumpárti kísérletek ugyanakkor rendre elbuktak, de feltehet?en ezt is lehet másképp, jobban csinálni. A következ? hónapokban kiderül, hogy a jelenleg a teljes népesség 3 százalékának támogatottságát élvez? párttal mi történik a szakadás után: összeomlik-e a támogatottsága vagy be tud vonzani új szavazókat. Ha el?bbi történik, akkor 2014-ben három (Fidesz-KDNP, MSZP-Együtt-többiek és Jobbik), ha utóbbi, akkor négy (+LMP) szerepl?s lehet a politikai verseny.

(Heti Válasz. 2013. február 7.) -

<http://torokgaborelemez.blog.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló